ରାମ୍ ଅବତାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ

20 ନଭେମ୍ବର, 2002

[ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲ ଏବଂ ଏଚ୍. କେ. ସେମା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860; ଧାରା 224, 225, 149 ସହ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା 302 ଏବଂ 149 ସହ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା 307:

ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ହତ୍ୟାଜନିତ ଆଘାତ - ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର – ଏହାର ଆରମ୍ଭ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରତି ବିପଦ ନଥିଲା – ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ - ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନକରିବା - ଏହାର ପ୍ରଭାବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଦୃଢ ଏବଂ ଶ୍ରେୟ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ, ଏହାକୁ କେବଳ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନକରିବା ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ PW1, ଏକ ଏତଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ GRPର ଦୁଇ ଜଣ ସିପାହୀ ତାଙ୍କ ମୃତ ଭାଇଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି କୌଣସି ମାମଲାରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଥିଲେ । ଏହି ସିପାହୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସକାଳେ ସେମାନେ PW1, ତାଙ୍କ ତିନି ଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୌପାଲକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ । ପାଟିତୁଣ୍ଡ ହେବା ମାତ୍ରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ସିପାହୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ PW1ର ଜଣେ ଭାଇଙ୍କର ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ 8 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ IPCର ଧାରା 224, 225, 149 ସହ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା 302 ଏବଂ 149 ସହ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା

307 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ IPC ଧାରା 224 ଏବଂ 225 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟତୀତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଦୋଷସିଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ।

ଅପିଲଗୁଡିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ PW 1, 4, 7 ଏବଂ 8 ମାନଙ୍କ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରହିବ । PW1 ର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଯେ ମୃତକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୈଠକ ବାହାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନେ ବୈଠକକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦର ଆଶଙ୍କା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । PW1, 4, 7 ଏବଂ 8 ର ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଦୁଇ ସିପାହୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣରୁ ତୁରନ୍ତ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିନେଇଥିଲେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରତି ତଥାକଥିତ ବିପଦର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । [250-G, H; 251-A-B]

2. ଦୁଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ସମେତ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ପକ୍ଷ ପ୍ରାୟ 40 ଟି ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ କେବଳ 7 ଟି ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ମୃତକ ମଧ୍ୟ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପଳାଇ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚାଳନା କରାଯାଇଥିଲା । ମୃତକଙ୍କୁ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତକୁ ପ୍ରଥମେ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ-PW2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଛଅଟି ଲାଠି ଆଘାତ ଏବଂ ଦୁଇଟି ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ଏବଂ ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଆଘାତର ପ୍ରକୃତି ଦର୍ଶାଏ

ଯେ ମୃତକ ପଳାୟନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ଭବତଃ ଲାଗିଥାଇପାରେ । [250-D-F]

3. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଇନ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ, ଦୃଢ ଏବଂ ଶ୍ରେୟ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ, କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏହିପରି ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସମଗ୍ର ମାମଲାର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ, ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଶ୍ରେୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ଅସ୍ୱଷ୍ଟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ । [252-E,F]

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 613/645/1994 ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 2426, 2427 ଏବଂ 2433/1979ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 16.9.1993 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସଲମାନ ଖୁର୍ସିଦ, ଇମତିଆଜ ଅହମ୍ମଦ, ସୁଶ୍ରୀ ନଗମା ଅହମ୍ମଦ, ୟୁନୁସ ମଲିକ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରମଣ ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅରବିନ୍ଦ କେ. ଶୁକ୍ଳା, ରାସିଦ ସଇଦ ଏବଂ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସେମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଆଠ ଜଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ କି ଫତେହଗଡ଼ର VIII ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 149 IPC ସହ ଧାରା 302 IPC ଏବଂ ଧାରା 149 IPC ସହ ଧାରା 307 IPC ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏବଂ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସହିତ ଧାରା 224 ଏବଂ 225 IPC ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅପିଲଗୁଡିକର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ତିନି ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଯଥା, ଶ୍ରୀ ବନ୍ନିଙ୍କ ପୁଅ ସଦ୍ଦନ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2), ଶ୍ରୀ ପୁନ୍ନିଙ୍କ ପୁତ୍ର ସୋନପାଲ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 3) ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ନେତ ରାମ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 6) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପିଲ ଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ରୋହନ ଲାଲଙ୍କ ପୁଅ ରାମ ଅବତାର (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1), ଶ୍ରୀ ରୋହନ ଲାଲଙ୍କ ପୁଅ ଶମ୍ଭୁ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 4), ଶ୍ରୀ ରୋହନ ଲାଲଙ୍କ ପୁଅ ଶିବାଜୀ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 5), ଫୌଜଦାରଙ୍କ ପୁଅ ନେକ ରାମ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 7) ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରାମ ସ୍ୱରୂପଙ୍କ ପୁଅ କୈଳାସ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 8) ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଳବତ୍ତର ରହିଛି ।

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଟନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରସାଦଙ୍କ ପୁଅ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନେତ ରାମ ଏବଂ ରୋହନ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ଅଭିଯୁକ୍ତ ରାମ ଅବତାର, ଶମ୍ଭୁ ଏବଂ ଶିବଜୀ ହେଉଛନ୍ତି ରୋହନଙ୍କ ପୁଅ । ସେହିଭଳି, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ମୂଳ ଚାନ୍ଦ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବୀ ଶଙ୍କରଙ୍କ ପୁଅ । ଆହତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ ନାରାୟଣ, ପ୍ରେମ ନାରାୟଣ, ଭୂପ ନାରାୟଣ ଏବଂ ବ୍ରିଜ ନାରାୟଣ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଆହତମାନେ, ଯଥା ରାକେଶ, ଶଶି କାନ୍ତ ଏବଂ ବିପିନ ହେଉଛନ୍ତି ରାଜ ନାରାୟଣଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ମୁକେଶ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କ ପୁଅ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ PW-1 ବ୍ରଜ ନାରାୟଣ ଏତଲା (exh. କ 17) ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ GRP କଇମଗଞ୍ଜର ଦୁଇ ସିପାହୀ, ମହତାବ ସିଂହ ଏବଂ ଲାଲ ହଂସ, 22.11.76 ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଭୂପ ନାରାୟଣଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ରାମ ଅବତାର ପୁଅ ରୋହନର ଗିରଫ ପରୱାନା ଅଛି । ରାମ ଅବତାରର ଉପଲବ୍ଧତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଭୂପ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନକାରାତ୍ମକ ସୂଚନା ନେଇ ଫେରିଥିଲେ । ପରଦିନ ସକାଳେ, ଭୂପ ନାରାୟଣଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିବା ଦୁଇ ସିପାହୀଙ୍କୁ ଭୂପ ନାରାୟଣ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରାମ ଅବତାର ସୋନ ପାଲ କହାରଙ୍କ ଚୌପାଲରେ ବସି ନିଆଁ ପାଖରେ ବସି ଉଷୁମ ଟାଣୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ବ୍ରିଜ ନାରାୟଣ ହରଦ୍ୱାଇ, ପୁଚ୍ଛୁ ଲାଲ, ଭୋପାଳ ସିଂହ, ଋଷି ପାଲ, ଭୂପ ନାରାୟଣ, ରାଜ ନାରାୟଣ, ପ୍ରେମ ନାରାୟଣ ଏବଂ ରୀତି ମଲଙ୍କ ସହ ଦୁଇ ଜଣ ସିପାହୀ ରାମ ଅବତାରଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ରାମ ଅବତାରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ

କରିବା ପରେ ଦୁଇ ସିପାହୀ ତାଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ । ରାମ ଅବତାର ପାଖରେ ସଦ୍ଧନ ଏବଂ ସୋନ ପାଲ ବସିଥିଲେ । ଗିରଫ ହେବା ପରେ, ରାମ ଅବତାର ତାଙ୍କ ପିତା ରୋହନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପାଟି କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ରୋହନ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ ଶମ୍ଭୁ ଏବଂ ଶିବଜୀ ଏବଂ ଭାଇ ନେତରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଯଥା, ନେକ ରାମ, ଅମର ନାଥ, କୈଳାସ, ସୁବେଦାର, ହର ନାରାୟଣ, ଦେବୀ ଶଙ୍କର, ମୂଲ ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ସୁଭାଷ ଚାନ୍ଦଙ୍କ ସହ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହର ନାରାୟଣଙ୍କ ହାତରେ ଲାଇସେନ୍ସ ଥିବା ବନ୍ଧୁକ ଥିବାବେଳେ ନେତ ରାମ ଏବଂ ସୁଭାଷ ଚାନ୍ଦଙ୍କ ପାଖରେ ବେଆଇନ ବନ୍ଧୁକ ଥିଲା ଏବଂ ମୂଲ ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଅମର ନାଥଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଶୀ ପିସ୍ତଲ ଥିଲା । ରୋହନ, ଶମ୍ଭୁ, ଶିବଜୀ, ନେକ ରାମ, ଦେବୀ ଶଙ୍କର କୈଳାସ ଏବଂ ସୁବେଦାରଙ୍କ ହାତରେ ଲାଠି ଥିଲା । ସେମାନେ ଦୁଇ ସିପାହୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ଏହିପରି ରାମ ଅବତାରଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ସଦ୍ଧନ ଏବଂ ସୋନ ପାଲ ମଧ୍ୟ ଦେଶୀ ପିସ୍ତଲକୁ ନିଜ ଘରୁ ଆଣିଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ବନ୍ଧୁକରୁ ଗୁଳି ଚଳାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଲାଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଭୂପ ନାରାୟଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଆହତ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

ବିଚାର ସମୟରେ, ସମୟ ବିଷୟରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟତୀତ ଘଟିଥିବା ହାତାହାତିର ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିଲା । ନିମ୍ନସ୍ଥ ଉଭୟ ଅଦାଲତ PW-1 ବ୍ରିଜ ନାରାୟଣ, PW-4 ରାଜ ନାରାୟଣ, PW-7 ଭୋପାଳ ସିଂହ ଏବଂ PW-8 ସିପାହୀ ମହତାବ ସିଂହଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବିବରଣୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ନଥିଭୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୃତକ ଭୂପ ନାରାୟଣ ଏବଂ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତ ସମେତ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ପକ୍ଷ ପ୍ରାୟ 40ଟି ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ କେବଳ 7ଟି ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ମୃତକ ଭୂପ ନାରାୟଣ ଏବଂ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣ ଆଠଟି ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ମୃତକ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପଳାଇ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚାଳନା କରାଯାଇଥିଲା । ମୃତକ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତକୁ

ପ୍ରଥମେ ଫତେଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଡାକ୍ତରଖାନାର ଡାକ୍ତର ଆର. ପି. ଗୁପ୍ତା PW-2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଡାକ୍ତର ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ମତ ଏହା ଥିଲା ଯେ ମୃତକ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଛଅଟି ଲାଠି ଆଘାତ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଗୁଳି ଆଘାତ ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଆଘାତର ପ୍ରକୃତି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମୃତକ ପଳାୟନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ଭବତଃ ଲାଗିଥାଇପାରେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, 'ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 7 ହେଉଛି ଏକ ଗୁଳିମାଡ଼ ଜନିତ ¼ " x ¼ " x କ୍ଷତ ଯାହା ଡାହାଣ ଅଗ୍ର ବାହୁର ଉପର ତୃତୀୟ ଭାଗର ପଛରେ ଥିବା ମାଂସପେଶୀରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ।'

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ PW-1 ବ୍ରିଜ ନାରାୟଣ, PW-4 ରାଜ ନାରାୟଣ, PW-7 ଭୋପାଳ ସିଂହ ଏବଂ PW-8 ମହତାବ ସିଂହଙ୍କ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରହିବ । PW-1 ବ୍ରିଜ ନାରାୟଣଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଯେ ସୋନ ପାଲ (କହର) ର ବୈଠକ ବାହାରେ ଭୂପ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯଦି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନେ ସୋନ ପାଲର ବୈଠକକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ରାମ ଅବତାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଉଷୁମ ଟାଣୁଥିଲେ, ସେ ପୂର୍ବରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦର ଆଶଙ୍କା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । PW1, 4, 7 ଏବଂ 8 ର ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଦୁଇ ସିପାହୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣରୁ ତୁରନ୍ତ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚେଇ ଦେଇଥିଲେ ।ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରତି ତଥାକଥିତ ବିପଦର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ନଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ, ବିଶେଷ କରି PW 1, 4, 7 ଏବଂ 8 ଙ୍କର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି:

> "ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ରିଜ୍ ନାରାୟଣ, ଭୋପାଳ ସିଂହ ଏବଂ ରାଜ ନାରାୟଣ ତଥା ସିପାହୀ ମହତାବ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇ ସିପାହୀ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ

ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ବେଳେ ତୁରନ୍ତ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ମଧ୍ଯ ଯେ ରାମ ଅବତାରର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରତି ତଥାକଥିତ ବିପଦର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ପୁଣି PW-1 ବ୍ରିଜ ନାରାୟଣଙ୍କ ଜେରାରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣ ସୋନପାଲର ବୈଠକ ପଛପଟେ ଥିବା ବେଳେ ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆକ୍ରମଣକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ଯ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯାଇଥିବା ଘରକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଜାରି ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିକାର ସର୍ବଦା ଏହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଯେ ଏହା ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିହତ କରିପାରିବ, ଏହା ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ବିଷୟ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରତିଶୋଧର ବିଷୟ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରିକି ପ୍ରେମ ନାରାୟଣଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସୋନପାଳର ବୈଠକରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଚବୁତରା ଉପରେ ଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯାହା ସମ୍ଭବତଃ ପୁନ୍ନିଙ୍କ ପୁଅ ବ୍ରିଜ ନନ୍ଦନଙ୍କର ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଜେରା ଏହା ମଧ୍ଯ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ରାକେଶ, ଶଶୀକାନ୍ତ, ବିପିନ ଏବଂ ମୁକେଶ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହି ଭୂପ ନାରାୟଣ, ରେବତୀ ରମଣ ଏବଂ ପ୍ରେମ ନାରାୟଣ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନେ କେବଳ ଭୂପ ନାରାୟଣ, ରେବତୀ ରମଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧରାଶାୟୀ କରିନଥିଲେ ବରଂ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଗୁଳି ଚୋଟ ସମେତ ଆଘାତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ନଥିଲା । ଯଦିଓ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜର ଜୀବନ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ନିଜକୁ କେବଳ ବାସଭବନ ଭିତରେ ରଖିନାହିଁ, ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଶୋଧର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ଯ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ବେଳେବେଳେ କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଦୌ ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗଠନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ପରିସ୍ଥିତି ଟିକେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତରେ କିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ଆପଣାଇ ନେଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା

ଅଧିକାର ରାମ ଅବତାର, ସୋନ ପାଲ ଏବଂ ନେତରାମଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ରାମ ଅବତାର ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସତର୍କ ଚେତାବନୀରେ କିମ୍ବା କୌଣସି କାରଣରୁ ଆସିଥିବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଧିକାର କେବଳ ଆଘାତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ରାମ ଅବତାରର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅବୈଧ ଗିରଫଦାରୀରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସୀମିତ ରହିବ ଏବଂ କୌଣସି କଳ୍ପନା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏପରି ରୂପ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସହ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ସମଗ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ସେହି ଅଧିକାରକୁ ଆପଣେଇ ନେଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ଆଚରଣ କରେ, ଏହା ପ୍ରତିଶୋଧର ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ ।

ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସଲମାନ ଖୁର୍ସିଦ, ଆମକୁ ପୁଣିଥରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ନେଇଯିବାର କଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆମ ମତରେ, ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟର କେବଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅଟେ । ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ମତର ବିପରୀତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମେ ନିଜକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ଅଟୁ ।

ଶେଷରେ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା କ୍ଷୀଣ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଇନ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଦୃଢ ଏବଂ ଶ୍ରେୟ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ, କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏହିପରି ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସମଗ୍ର ମାମଲାର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଶ୍ରେୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣରୁ, ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ, ତଦନୁସାରେ ଯାହାକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନନାମାଗୁଡିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଜାମିନ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଦଣ୍ଡର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଭୋଗିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଏସ୍. କେ. ଏସ୍. ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ